

надошли отъ всички католически земи много духовни и свѣтски чиновници, учени богослови, рицаре и прѣдставители отъ градове ти. Такъво величествено и блистателно събрание никога оште не се е случвало въ Западна Европа. Констанцкѣй съборъ траялъ четире години (1414—1418). Той турилъ край на Голѣмѣй расколъ, извадилъ и троица та папи и избралъ другъ папа (Мартина V); освѣнъ това осѣдилъ много злоупотрѣбления на католическо то духовенство, и подкачилъ да разгледва Хуситска та ересь. Хусъ билъ повиканъ на съборъ тъ. Царъ тъ му далъ писмо да го не закача никой, и му се обрелъ, че ште го закриля. Нъ съборъ тъ обадилъ, че царско то писмо не се хвашта, защото е дадено на еретикъ. Хусъ прѣдъ съборъ тъ наздраво се държалъ на учение то си. Духовни ти съдници отсѣкли да изгорятъ съчинения та на Хуса, а послѣ отсѣдили да изгорятъ и него живъ. Хуса довели въ събрание то, свалили му свештеническа та одежда, надѣнали му на глава та книженъ калпакъ съ изображение на три тѣ чърти и съ надписъ »Ереснархъ« и послѣ го прѣдали въ ръцѣ тѣ на свѣтска та власть да испълни рѣшение то. Извели го на огниште то, което било направено извънъ градъ тъ, вързали го за единъ колъ, затрупали го дошия съ дърва и слама, и послѣ го запалили, та изгорялъ. Хусъ юнашки прѣтърпѣлъ тая смъртъ, и пѣлъ свештени пѣсни на чехскѣй езикъ, доклѣ го задушилъ огнь тъ (1415 год.). Съшто така юнашки умрѣлъ на огниште то приятель тъ и послѣдователъ тъ на Хуса чехскѣй рицаръ Иеронимъ Пражкѣй.

Кога се расчуло, че изгорили Хуса, страшно се побунили негови ти безбройни послѣдователи въ Чехия (сир. Бохемия). Тогава всички ти Чехи намразилили Нѣмци ти, защото нѣмци ти искали да господаровать въ Чехия и гледали да я понѣмчатъ. Чехи ти поискали да се причаштаватъ подъ два та вида и нерачили да припознаятъ Сигизмунда за свой кралъ. Водачъ на Хусити ти станалъ бестрашнѣй